

Written by

Monday, 26 October 2009 07:46 - Last Updated Monday, 26 October 2009 07:50

---

காலனி(ணி)க் கவிதை

""

ஆனால்,  
நீ என்னோடு வரும்போழுது,  
உன் பிஞ்சுப் பாதங்களால்  
மலேத்தெருவில் அழுத்தமாய்  
பாதம் பதித்து நடக்க வேண்டும்.

"இப்பொ யாருங்க சாதி பாக் குறாங்க? " வினயமாகக் கேட்டார் ஆனந்த பவனில் காபி குடித்துக் கொண்டிருந்த ஆறுமுகப் பாண்டியன். தினமலர் செய்தி ஏட்டில் முக்குலத்தோர் மணமாலையில் மணமகன் தடேபி விளம்பரம் கொடுத்திருந்த செய்தித் தாளான அருகில் வைத்துக் கொண்டே.

"ஏதாவது சிறுசா நடந்துடக் கூடாது, உடனே தலித்து தலித்துன்னு கூப்பாடும் போட்டும் ஊரக் கூட்டிடுவாங்க. வலையைத் தயவுசெய்து பயனாக.", அமர்த்தி விரும்பியாக அறவாரை வழங்கினார் 'Veg ஓன்லி' விளம்பரம் கொடுத்து வீட்டு வாடகைக்கு விடும் பக்கத்து வீட்டு பரசுராமன்.

"அதெல்லாம் அந்தக் காலம், இப்போ வன்கொடும்மைத் தடுப்புச் சட்டத்தை வசைச்சி மலே சாதிக் காரன கொடும்படுத்துறாங்க" சமீபக் நீதி போதனை செய்தார், பரோசிரியர் திருவலே முருகன், தனக்குப் பின்னால் ஓட்டியிருந்த கீழ் வண்ணம் நினைவுநாள் சுவரொட்டியையும், கடையில் தொங்க விடப்பட்டிருந்த வாரப் பத்திரிகையில் தெரிந்த கயர்லாஞ்சித் தீர்ப்பையும் தனது தொந்தியால் மறைத்துக் கொண்டே..

"அவா அவா வலைய அவா அவா சஞ்சா லோகத்துல என்ன பிரச்சினை வந்துடப் போறது?" பாதாளச் சாக்கடையில் இறங்கி கழிவு அகற்றியவருக்கு 10 ரூபாய் அருளிக் கொண்டே நவீன வர்ணாஸ்ரமத்தை அழுத்தம் திருத்தமாக கேட்டார் ஹரிராமன், பக்கத்தில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி பல லிளித்துக் கொண்டிருந்தது - "அனைவரும் அரசு சுகர் ஆவதற்கு நீதிமன்றத் தடவை கோரும் வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது."

"தாழ்த்தப்பட்ட சாதிக் காரன் அவனோட அடையாளங்களை பெருமையாக காட்டிக் கொள்வதையார் தடுத்தாங்க?" நெத்தியில் கண்ணைக் கசுசுச் செய்யும் அளவு நாமம் போட்டாக் கொண்டே நியாயம் பேசினார் வங்கடராம நாயக்கர், மாட்டாக் கறி தின்ற ஹரியான தலித்துக்களின் தோலுரித்துக் கொன்ற ஆர் எஸ் எஸ் இந்து

பயங்கரவாதிகளும் நெற்றியில் நாமம் இட்டுக் கொண்டுதான் நியாயப்படுத்தினர் என்பது, கண்ணில் நிழலாடியது.

தபித் த, சௌரனயைற்ற சாதியக் காதுகளுக் கு எவ்வளவு அருகில் சனென்று காலனி(ணி)ச் சதத் தங்கள் ஒலிக் கமுடியுமோ அவ்வளவு அருகில் சனென்று ஒலிக் கட்டும் , அப்பொழுதாவது சாதிய வண்ணம் பிசிய இந்த ஆபாசங்களையே நியாயம் , நீ தி எனன்று பசேபவர்களின் சவிடட் டுத் தனம் கிழிகிறதா என்று பார்க் கலாம் .

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மீதான வன்கொடும்பைகளை தினமும் தொகுத்து வழங்கும் ஒரு [தளம்](#).

காலனிச் சதுங்குள்

என் சுவல் ல மகளே!  
நீ பிறந் ததில் எனக் கு  
மிகக் மகிழ் ச்சி.

உன் தாத தாவிற் குத் தான்  
என் மீ து கொஞ்சம் வருத் தம் .  
குலசாமி பெயர் விடுத் து,  
மரித் தவர களின் ஊர ப் பெயரனை  
உனக் கு சட்டியிதற் காக...  
முடிந் தவரனை விளக் கிவிட் டு  
பிடிவாதமாய் ,  
வெண் மணி என்றே உனக் கு  
பெயரிட் டு விட்டனே .  
என்னைப் பொறுத் தவரனை அவர்கள்  
மரிக் கவில லை.

நகரவாழ்வின் விழும்பியங்களோடும்  
சங்கமித்து நிறைய வருடங்கள்  
உருண்டோடிவிட்டன.  
அதன் தொடர்ச்சியாய் - இப்பொழுது  
நீயும் வந்துவிட்டாய்...

கடந்துவந்த தபிரங்களின்  
நீளத்தை என்றாவது ஒருநாள்தான்  
கட்டெறிய வேண்டும் என்பதே  
என் ஆவல்.

ஏன்னெனில்,  
தழும்புகளாற்ற காயங்கள்  
என்னிடம் நிறைய உண்டு.  
அதனை உன்னோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் போது  
உனக்குள் ஒரு பண்புமாற்றம்





